

Locustidae: *Locusta viridissima* L. VII. 15—29; cantans Fssl. VIII. 24.

Dectidae: *Gampsocleis glabra* Hbst. VII. 6—VIII. 10. *Platyceis grisea* F. VII. 14. *Decticus verrucivorus* L. VII. 7—VIII. 19.

Gryllodea: *Oecanthus pellucens* Sc. VII. 28—VIII. 20.

Gryllidae: *Nemobius Heydeni* Fisch. VII. 27—VIII. 5. *Gryllus desertus* Pall. VII. 7—VIII. 20. *Tridactylus variegatus* Latr. V. 10—VII. 20.

Neuroptera.

Panorpidae: *Panorpa communis* L. VI. 23—VIII. 2.

Phryganeidae: *Mystacides pilosus* Müll. VI. 19—VII. 19. *Phryganea grandis* L. VI. 13; *varia* F. VI. 13—VII. 11. *Limnophilus punctatissimus* Steph. V. 24—VI. 19; *vittatus* F. V. 17—VI. 28; *griseus* L. V. 15—VI. 19; *borealis* Zett. V. 13—28. *Grammotaulius atomarius* F. V. 2—24.

Sialidae: *Rhaphidia ophiopsis* Sshumm. V. 14.

Hemerobidae: *Sisyra fuscata* F. VIII. 2. *Hemerobius nervosus* F. V. 4. *Chrysopa vulgaris* Schneid. IV. 5—VIII. 30; *nigrocostata* Bran. VII. 19; *septempunctata* Wesm. VII. 24—VIII. 21.

Myrmeleontidae: *Acanthaclysis occitanica* Vill. VII. 15. *Myrmeleon trigrammus* Pall. VII. 15—VIII. 5; *punctulatus* Stev. VIII. 5. *Creagris plumbeus* Oliv. VII. 15—VIII. 5. *Vellay Imre.*

Különfélék.

A rák életmódjára nézve sok tévedés van elterjedve. Újabban *Heyking* tenyésztette és megfigyelte ezt az állatot, mely szerinte bizonyos kimért területet el nem hagy, és soha rothadt vagy hűdős húst nem eszik, hanem leginkább friss halat és fiatal békát, szükség esetén friss húst is, továbbá kivált méz tartalmú növényeket, lóherét, luczernát stb. Saját pánczéliját is felemésztí. Nyáron át többször vedlik, az első évben 7—8-szor, a harmadikban már csak kétszer s erre tápláléka befolyással van. A pánczél szétrepesztése szemlátomást fájdalommal jár. A rák nyújtózik, míg a pánczél a hátán megreped s az állat kibújhat: farkát és ollóját úgy húzza ki, mint mi a cipőt és harisnyát. Minden ráknak külön oduja van, melybe hidegebb időjárás bekövetkeztekor visszavonul. Télen se nem alszik, se meg nem dermed, hanem mentül hidegebb lesz, annál mélyebben furakodik a földbe. Svédországban jégen rákásznak és széjjel hasított friss halat használnak csáleledelül. A ráknak számtalan az ellensége: a ragadozó halak mind, a csukától a harcsáig, rókák, sőt kutyák is. Az apró ráknak azonban legnagyobb ellenségei a saját szülei, a melyek kedves csemetéiket felemésztik, ahol kapják. A ráknak legveszedelmesebb ellensége azonban mégis az ember. Különösen vesztere van az az általánosan divó szabály, hogy rákot csak az R. nélkül való hónapokban kell

enni. Ezzel szemben Heyking azt állítja, hogy épen május, június, július, augusztus s azonkívül november hónapokban törvényes tilalomnak kellene lenni; szeptember és októberben lehetne hímest is, nőstényt is fogni, a többi hónapokban csak hímeket szabadna forgalomba hozni. A rák huzamos ideig él víz nélkül is, pinczében 5—6 napig is megmarad, holott a napvilágon vízben 1—2 nap múlva, szárazon pedig már néhány óra múlva kimulik. A.

A cserebogár irtása. F e d d e r s e n porosz erdőtanácsos 20 évi tapasztalatok alapján megállapította, hogy a *Melolontha vulgaris* és *M. hippocastani* fejlődési ideje nem egyforma, a mennyiben az előbbi 4 évig fejlődik, a mezőgazdaságot károsítja és nagyobb mennyiségben máj. közepén szokott fellépni; az utóbbi pedig 5 évig fejlődik, az erdőben tesz kárt és nagyobb számban már ápr. végén lép fel. Irtására igen hathatósnak bizonyult a bogárnak és pajornak nagy mértékben való összeszedetése. A bogárnak szedésére legalkalmasabbak a gyermekek, a kik minden reggel az erdőt az éjjel odaszállt bogaraktól megtisztítják. Erre a célra jó eredménnyel alkalmaztak csalogató fákat, azaz 3—4 méter magas fácskákat, melyeket kivágva, az erdőszélén a földbe tűznek és hervadás után újakkal pótolnak. Az összegyűjtött bogarokat nagy üsrökben forró vízzel megölik s azután 1 m. mély gödörbe temetik és mészréteggel földik el. — A pajorokat a röpkülést követő harmadik, illetve negyedik nyáron szedik, a mikor a pajorok közel a föld színéhez táplálkoznak. A többnyire laza rétegeket gereblyével felhányják s az állatot így összeszedetik. Ezen igen költséges és hónapokig tartó eljárás helyett Franciaországban legújabbán a pajorokat benzinnel irtják, a mely a szénkéneg-, bensol- és naphthalinnál hathatósbabnak bizonyult, sokkal olcsóbb is, mert négyszög méterenkint 3 gr. elegendő arra, hogy az illető területen ezt a kártékony állatot kipusztítsa. A.

Pillangó-estélyek. Az az Amerikából származó és már Európában is imitt-amott feltűnedező divat, mely szerint úgynevezett „színes“ ebédeket, róza vagy sárga teaestélyeket, zöld vagy piros vacsorákat rendeznek, az a nagy vizen túl már nem elég különös és modern. A találékony jankeehölgyek nem igen voltak zavarban arra nézve, hogy a világot általában és exclusiv ismerősköreiket különösen mivel lepjék meg, mivel ejtsék bámulataba. A pillangó, mely a múlt télen az elegáns newyorki hölgyek magas frizuráját díszítette, most a tea-asztalra szállt le. New-York, Washington, Philadelphia és Chicago fiatal hölgyei egyidőben valóságos mániával vetelkedtek abban, hogy vig kis tea-estélyeket rendezzenek, a melyekben a röpke csillogó pillangó mintegy hangadó. A virágok fölött, melyek az asztalokat és konzolokat díszítik, színpompában ragyogó lepkék lebegnek. A lámpák kedves lepke-fényellenzővel vannak ellátva, a tányérok és findzsákra pille van festve, míg a teakanna fogóján porcellánból művésziesen készült pillangó ül, mely minden perczen mintha röpködni készülne. Még a finom sütemény és jegeskréme is lepke alakjában kerül az asztalra. Legkedvesebbek azonban a pillangó-ruhába öltöztetett kis leányok,